

ZAŁĄCZNIK NR 1
DO POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W CRACOVIA HOKEJ SP. Z O.O.

**KODEKS POSTĘPOWANIA
DLA OSÓB PRACUJĄCYCH Z DZIEĆMI
W
CRACOVIA HOKEJ SP. Z O.O**

Zobowiązuje się:

1. Szanować godność i wartości wszystkich osób biorących udział w zajęciach organizowanych przez CRACOVIA HOKEJ SP. Z O.O, bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności lub inne.
2. Stosować reguły fair play i zachęcać innych do ich przestrzegania.
3. Reagować i zgłaszać Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci niewłaściwe, dyskryminacyjne zachowania oraz naruszenia Polityki Bezpieczeństwa Dzieci w CRACOVIA HOKEJ SP. Z O.O.
4. Doceniać wysiłki i uczestnictwo zamiast koncentrować się na wydajności i wynikach.
5. Przestrzegać postanowień Polityki Bezpieczeństwa Dzieci CRACOVIA HOKEJ SP. Z O.O., dbać o dobro dzieci i monitorować sytuację i dobrostan dzieci.
6. Dawać przykład swoim zachowaniem i być wzorem do naśladowania dla dzieci – obejmuje to niepicie alkoholu, niebranie narkotyków, nieużywanie niewłaściwego, rasistowskiego, homofobicznego lub innego dyskryminującego języka lub zajmowania takich postaw.
7. Reagować na wszelkie formy zastraszania i nietolerancji wśród dzieci. Obejmuje to także podejmowanie działań wychowawczych, mających na celu kształtowanie prawidłowych postaw – wyrażanie emocji w sposób niekrzywdzący innych, niwelowanie zachowań agresywnych, promowanie zasad „dobrego wychowania”.
8. Komunikować się z dziećmi w sposób konstruktywny, odpowiedni do ich wieku, nigdy ich nie upokarzając. Zachęcać dzieci do wyrażania niezgody na zachowanie nieakceptowane przez nich.
9. Nie umniejszać wysiłków dzieci podczas meczów lub treningów i nie obwiniać za przegraną.
10. Nie angażować dzieci do celów osobistych lub finansowych.
11. Nie angażować się w żadne stosunki seksualne z żadnym dzieckiem, co obejmuje także niestosowanie seksualnie sugestywnych lub dwuznacznych komentarzy i zachowań względem dziecka.
12. Nie prowokować nieodpowiednich kontaktów z dziećmi, utrzymywać odpowiednie granice w kontaktach z dziećmi.

13. Prowadzić zajęcia dostosowane do umiejętności i wieku dzieci. Uwzględniać możliwości rozwojowe oraz wynikające z niepełnosprawności.
14. Współpracować z lekarzami, fizjoterapeutami, innymi trenerami, opiekunami i nauczycielami dla dobra każdego zawodnika.
15. Nie stosować w żadnym wypadku przemocy fizycznej i psychicznej, w tym kar cielesnych. Jeżeli zachowanie zawodnika nosi znamiona wybuchu agresji, podczas której zagraża zdrowiu lub życiu własnemu, innych lub podejmuje próby dewastacji, niszczenia mienia, a przy tym nie reaguje na polecenia werbalne, wówczas osoba, pod której opieką jest dziecko, przytrzymuje dziecko w bezpieczny sposób. Również w innych uzasadnionych przypadkach (np. dziecko wymaga podjęcia działań z zakresu pomocy przedmedycznej; u dziecka występują objawy paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi), dopuszcza się zastosowanie stanowczej interwencji wychowawczej prowadzonej w bezpośrednim kontakcie fizycznym z dzieckiem. W razie możliwości pracownik wzywa do pomocy innego pracownika.
16. Stale nadzorować dzieci, każdorazowo upewniać się, że warunki rozgrywek i meczów wyjazdowych są bezpieczne, co obejmuje m.in. brak dzielenia pokoju z dziećmi.
17. Szanować prywatność dzieci, np. nie wchodzić pod prysznice i do szatni bez pozwolenia, nie otaczać dzieci osobistą opieką, której dzieci nie potrzebują. W sytuacjach wymagających wykonania czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dzieci unikać należy innego niż niezbędny kontaktu fizycznego, w szczególności w przypadku udzielania pomocy dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu, korzystaniu z toalety. Czynności higieniczno-pielęgnacyjne mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu, być wykonywane w odpowiednich warunkach zapewniających uszanowanie intymności w tego typu czynnościach. Aktywność pracownika powinna być poprzedzona zgodą dziecka, a jej zasadność powinna być uzależniona od stopnia samodzielności dziecka i wcześniej z nim omówiona.
18. Przy każdej rozmowie o charakterze indywidualnym, niezależnie od tematu, zapewnić obecność innej osoby dorosłej lub na życzenie dziecka innego dziecka, a rozmowy takie przeprowadzać w otwartych pomieszczeniach, z wyłączeniem sytuacji szczególnych w których istnieje uzasadnione podejrzenie, że dziecko nie będzie rozmawiać w obecności osób trzecich, a konieczność rozmowy wynika z podejrzenia zagrożenia dla bezpieczeństwa dziecka. W takim wypadku należy sporządzić notatkę z rozmowy i przekazać ją do Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci.
19. Unikać spędzania czasu z dziećmi na osobności, bez udziału innych dorosłych.
20. Nie angażować się w niewłaściwe korzystanie z mediów społecznościowych, w tym m.in.:
  - a. nie przyjmować zaproszeń na prywatnych kontach w mediach społecznościowych,
  - b. nie prowadzić prywatnych konwersacji z dziećmi (tzw. „dm’y”);
  - c. nie zamieszczać komentarzy ani nie udostępniać zdjęć i filmów z udziałem dzieci z prywatnych kont w mediach społecznościowych;
  - d. kontaktować się z dziećmi wyłącznie za pośrednictwem konta, zgłoszonego koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci w CRACOVIA HOKEJ SP. Z O.O w grupach w mediach społecznościowych lub z oficjalnego adresu e-mail w domenie cracovia.pl, po wyrażeniu zgody rodziców. Powyższe ograniczenie nie dotyczy sytuacji bezpośredniego zagrożenia dla bezpieczeństwa dziecka, przy czym w takiej sytuacji pracownik ma obowiązek niezwłocznego przekazania zapisu rozmowy Koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci.

Szczegółowe zasady bezpieczeństwa dzieci w przestrzeni online zawiera Załącznik nr 6 do Polityki Bezpieczeństwa Dzieci.

21. Nie publikować zdjęć, filmów ani innych informacji o dzieciach i ich rodzinach na kontaktach prywatnych w mediach społecznościowych.
Szczegółowe zasady korzystania ze zdjęć oraz filmów zawiera Załącznik nr 6 do Polityki Bezpieczeństwa Dzieci.
22. Dzielić się swoimi obawami dotyczącymi bezpieczeństwa i ochrony dzieci z koordynatorem ds. bezpieczeństwa dzieci.
23. Równoważyć potrzebę nadzoru z prawem dzieci do prywatności, np. nie ma konieczności obserwowania dzieci pod prysznicem.
24. Być wyczulonym na wszelkie formy zastraszania lub zagrożenia wynikające z używania telefonów komórkowych przez dzieci np. do robienia zdjęć.